

Özer Öztürk

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.03.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aklım Almıyor...

Kara kışın ortasında böyle sensiz kalmayı
Bu zamansız kahreden vedayı aklım almıyor
Titreyen parmaklarım takvimden gün saymayı
Bıraktı artık... Gelme meni aklım almıyor...

Deli gibi seviyorum aşğım diyen kimdi
Hani Aşk yüceydi ayağa mı düştü şimdi
Kuran-ı Kerim kutsalı bile yirmi üç yılda indi
Bir kaç günün ertesini aklım almıyor...

Bir beddua çıkmadı şu şair dilimden
İnan ederinden fazlası geldi elimden
Güzellik tanrısı olan yüce Sanem'den
Böyle bir karar nasıl çıktı aklım almıyor...

Kaç dua ettim sayısını bir tek Tanrı bilir
Bugün de böyle geçti ama yarın belki düzelir
Söylesene Dünya da kaç kadın böyle sevilir
Bende ki değerini bilmemeni aklım almıyor...

Çok dostum uyardı kulak astım ama dinlemedim
Çektiğim acı bir değil bindi ama yine de inlemedim
Senden olan duyulur diye kimseye tek kelam söylemedim
Bunca şeyi nasıl görmezden geldin aklım almıyor...

Son verirken satırlarıma bil ki işlediğin cinayet
Yine de razıyım senden, yok isyanım yok şikayet
Görmek istediğin yerdeyim dilersen ziyaret
Etmek istersen ordayım inan vakit daralıyor...
Uğrun da ölen biri var nasıl görmezsin inan aklım almıyor...

Özer Öztürk

Bilmem ki...

Vedan ile başladı bana yazdığın kader
Nasıl kapıyı çarpıp çıktın bilmem ki
Beddua gibiydi her kelimesinde gam keder
Nasıl vicdanın el verdi buna bilmem ki...

Bilmiyorum kim girdi aklına nasıl kandın
Nasıl bağladı kendine nasıl inandın
Boşa kürek çekendi sen sevgili sandın
Nasıl böyle bir hata yaptın bilmem ki...

Bir adım ötesi olmaz yerinde sayar
Sıkıldığı gün kapının önüne koyar
Altın semer vurmuş nasılda göz boyar
Allı pullu eşeği nasıl tay sandın bilmem ki...

Şelale misali durmadan coşan ırmaktın
Duyguları coşkun dalgalar gibi sana aktım
Torosların bağrından gelen su gibi paktın
Bu tertemiz kaynağı nasıl kirlettin bilmem ki...

Hiç mecburi olmadı sende ama bende farzı
Sana döktüğüm dil söz kaçınıcı niyazdı
Bende kar yağarken sende bahar yazdı
Bahar ayımı nasıl kış eyledin bilmem ki...

Özer Öztürk

Bir türlü...

Yasak yazılan kadere isyan edipte
Sevsem bir türlü sevmesem bir
Gurur denen illet ile yitip bitip de
Ölsem bir türlü ölmesem bir...

Sevdandan kaçmaya çalışırken köşe bucak
Sahte sevdalarda bu açılan kaçınıcı kucak
Gül ile süslenmiş idi diken yollu tuzak
Kansam bir türlü kanmasam bir...

Kan kustum kızılıcık içtim bile bile
Ne olur kavuşmamız için bir şeyler dile
Her ismini zikredişim de besmele
Çeksem bir türlü çekmesem bir...

Bilsen gözümde akan yaşları
Başımda tüneyen gitmeyen ecel kuşları
Hasretinden bağrıma koca koca taşları
Bassam bir türlü basmasam bir...

Gözlerine her bakışta kaybolsam da
Her bakışta rahmet olup içime dolsan da
Emrine amade kul yerine koysan da
Tapsam bir türlü tapmasam bir...

Gözlerim yollar da akşamdan sabaha
Alkol ile yeterince battım günaha
Ha geldi gelecek derken bir sigara daha
Yaksam bir türlü yakmasam bir

Şöyle belinden seni sıkıca sarmak
Sabahlara kadar bıkmadan yormak
Böyle delice hayaller kurmak
İstesem bir türlü istemesem bir...

Özer Öztürk

Bu kaçınıcı...

Yine her gece olduğu gibi kor ateşler içinde yanıp sırılsıklam uyandığım bir kabusun
sabahın dayım...
Sancılı kabusların ardından gelen sabah
Yine içine gömüldüğüm onlarca günah
Bu yolda uğruna harcanmak inan ki mübah
Sensiz geçen bu kaçınıcı gecenin sabahın dayım...

Yine her sabah olduğu gibi çaresizliğin dibine demir atmış yüreğim ile yollardayım...
Kalbim sordukça ben susuyorum
Hızlıca yürüyerek seni unutturuyorum
Bazen de kendi kendime sorup duruyorum
Seni görebilmek için kaçınıcı kez yollardayım

Yine her gün olduğu gibi öylece başıboş bir halde bu kalabalık şehrin bomboş
sokaklarındayım...
Ne kimseyi görecek gözüm var senden başka
Ne de takatim yeniden yelken açmak için aşka
Her ne kadar bu aşkın sonu çıksa da meşke
Gözlerin için kaçınıcı kez sokaklardayım...

Yine her gün olduğu gibi deli gibi durmadan yazdığım şiirlerin son paragrafındayım...
Ne elim varıyor son vermeye
Ne de artık gel ne olur demeye
Seni kor dudaklarından doyasıya öpmeye
Ettiğim duanın bilmiyorum ki kaçınıcı tekrarın dayım...

Özer Öztürk

Çok mu?

Uzaktasın şimdi hem de çok uzakta
Yokluğun hançer olmuş ciğerime saplanmış çok mu?
Kar taneleri altında seni beklediğim o durak ta
Yine buz kesip donmuşum çok mu?

Hal bu ki hayalim idi senle gözlerden irak olmak
Seni sınıksıkı sarıp öpüp öpüp koklamak
Omzunda öylece gecenin sonunda sabahlamak
Sana bakarak gözümü kırpmamışım çok mu?

Sana bakarken kendimden geçsem
Sen durmadan bir şeyler söylesen
Sana kıyar mıyım yakışmaz ki bölsem
Seni saatlerce dinlemişim çok mu?

Nasıl diyeyim gel...Gel de benim ol çok özledim
Belki de içinde kor olup yanan ateşi benden gizledin
Mantığının sana gösterdiği yolu izledin
Senden kalbini dinlemeni istemişim çok mu?

Düşünsene el ele yürüdüğümüzü sokaklarda
O an göğüs kafesimden çıkan kalbim firarlarda
Sana yazdığım şiirleri kulağına fısıldarım da
Bitince yenisini istemişsin çok mu?

Ve defalarca kaybolduğum o türkü gözlerinde
Sıramı bekliyorum yıllanmaya yüz tuttuğum mahzeninde
Bensiz çıktığın bu sevda seferinde
Seni aylarca beklemişim çok mu?

Özer Öztürk

Der diyorum...

Her kadehten sonra olduğu gibi yine beklentim var
Bende sevdalı bende aşığım der diyorum
Dağların ardında olsa da bir ümidim var
Sende benim için özelsin der diyorum...

Her gece beni düşünüp de ağlama
Yandıgın yeter artık karalar bağlama
Gözünden kara bulutlar gibi yağan yağmura
Gerek yok,baharın geldi der diyorum...

Özledim o neşeli halini başka idi gülüşün
Bu kaçınıcı şişe kaçınıcı dibini görüşün
Böyle çaresiz böyle sarhoş oluşun
Üzer beni içme artık der diyorum...

Bu soğuk köhne meyhanenin çatısı altında
Ne bir yelek var var nede bir kaban sırtında
Yanıdayım artık hastalığımda sağlığımda
Hadi kalk gidelim hadi! ! der diyorum...

Gelmezsen otururum kalkmam bak
Sende ki sigara bitmiş bu sefer benden yak
Garson gelir misin şu masaya bir bak
Bir kadehte bana doldur der diyorum...

Seni anlamak için illa içmek mi gerek
Sadece sana mı yanlış yaptı zalim felek
Bana senin gibi delice seven gerek
Bende delice aşığım sana der diyorum...

Özer Öztürk

Gelir...

Çok şey var yazacak çok uzun ve de anlamlı
Bozuk düzeni gördükçe yazasım gelir
Artık eskisi gibi değil aşklar değil anlamlı
Böyle içimde kasırgaları koparasım gelir

Nerede o eski sevdalar nerede o eski aşklar
Şimdikiler işe para ve pul ile başlar
Biraz ruj biraz makyaj ile kaşlar
Gördükçe ara sokağa kaçasım gelir...

Ne kadar uğraşırsan uğraş boşa
Azıcık dekolte elbet gider hoşla
Bir baldırla popoya gider koşla koşla
Bazen hemcinsimden utanasım gelir...

Biraz cilve biraz naz görmeyiversin
Saçını şöyle bir arkaya atmayiversin
Onun amacı başka bir zahmet sevmeyiversin
Böylesinin de yüzüne tüküresim gelir...

Bazen Mecnun Ferhat olur kimisi
Yanar tutuşur deli divane olur kimisi
İşi bilende yaklaşır yavaşça gel pisi pisi
Onu da yakalayıp boğasım gelir...

Dünyayı versen doymaz başka çiçek arar
Bir türlü durmaz veremez doğru bir karar
Bunların aldığı oksijen bile zarar
Mezarını kazıp toprağa gömesim gelir...

Bazısı sokakta rahat durmaz
Bazısı alkol alır uyuşur uslanmaz
Kimine kırk tas su döksen paklanmaz
Bunları hamama değil baraja sokasım gelir...

Ne kadar yazsam da bu işin içinden çıkılmaz
Adamın yüzüne söylersin yine de sıkılmaz
Annesinden girip be hey utanmaz
Yedi sülalesine küfürü basasım gelir...

Özer Öztürk

Gidişin...

Kahrolası soğuk bir Kasım akşamıydı
Yıkar demiştim beni bu sonsuzluğa itişin
Giderken söylediğin son sözler aklımdaydı
Belki de imkansız idi bir daha bana gelişin...
İçimde yağmurla şimşek gibi çaktı ansızın gidişin...

Sana beslediğim sevginin dünya da yoktu eşi
Kaç erkek böyle sevmiş sayısı kaçmış söyle kaç kişi
Hadi durma tamamla yarım bıraktığın işi
İdam sehpasında ki cellat gibiydi boynumu eğişin...
Seni deli gibi seven kalbimin katili idi ansızın gidişin...

Sanırım felek beni böyle çaresiz bir dertle sınıyor
Garibim gönül bir gün mutlaka gelirsin sanıyor
Bunu gören gururum sevgimle aşkımı kınıyor
Yakışmadı sana beni Mecnundan beter edişin...
Çölde susuz kalmak gibi idi ansızın gidişin...

Hal bu ki bir zamanlar iftiharını aşkımın
Düşünmeden acımasızca gittin inan ki şaşkınlım
Gün gelirdi dönersen hala aynı aşkınlım
Senin ki başka idi, bulutlara uçururdu beni sevişin...
Yükseklerden yere çakılmak gibiydi ansızın gidişin...

Neler yaşadık şöyle bir geriye bak ta düşün
Uykunda bile sayıklardın bendim rüyan ile düşün
Kor gibi yakıp kavururdu dudaklarımdan öpüşün
Deli ederdi beni yakamdan tutup kendine çekişin...
Hatıralar ile baş başa bıraktı beni bu ansızın gidişin

Bak yine dalıyorum sensiz çaresiz hatıralara
Sanma sarılıyorum aşkına ihanet edip te başka kollara
Çatlamış dudaklarım ile ardından düşsem de çöllere
İnan ki başka idi aşkınla içimi yakan ateşin...
Beni cehennem derinliklerine attı bu ansızın gidişin...

Böyle bir aşk ne bu nede başka bir çağda görülür mü?
Sanmıyorum Aşk kitabım bu saatten sonra dürülür mü?
Ya insan hiç doğduğu ayda öldürülür mü?
Çok acı verdi be hançer ile kalbimi delişin...
Yara bere içinde bıraktı beni bu ansızın gidişin...

Gururda neymiş kim icat etmiş anlamadım nasıl işmiş
Yine bir küçük devirdikten sonra kanepede içim geçmiş
O karşıma geçip bakan gözlerin bunca seçenek de tekmiş
Gözlerine vurularak aşkla delice idi seni sevişim...
Beni en çaresiz anımda vurdu bu ansızın gidişin...

Özer Öztürk

Git artık...

Yeter artık bitsin fazla uzadı bu veda faslı
Elimde olmasa da git artık diyorum
Bundan sonra her günüm hüzünlü her günüm yaslı
Giderken arkana bile bakma diyorum...

Kararın kesin ise bana sadece susmak düşer
Hasretinle yanan gönlüm ateşiyle elbet bir gün pişer
Genelde tek tek olurdu ama bundan sonra üçer beşer
Kadehlerle avunurum sen sakın düşünme diyorum...

Unutma gitmek uzaklaşmak bu işin en kolay kısmı
Senle savaştan kalbimin hem hismiydın hem de hasmı
Ey laftan anlamaz yüreğine giden kan değil pas mı
Benden pes! ! bu savaşın galibi sensin diyorum...

Bir gün dallarına vurunca beklenmedik bir maraz
Ne güzelliğinden eser kalır nede dudaklarında ki kiraz
Belki yaranamadığım inat gururun kırılır biraz
Çaresiz kalırsan bile sakın ama sakın dönme diyorum...

Dönüp te eski günleri tekrar bulurum sanma sakın
Döndüğünde bulacağın geride ancak olur enkazın
Böyle imiş demek ki doğuştan yazılan yazın
Kaderine boyun bük değişmez yazın diyorum...

Bu devran böyle geldi ama böyle sürmez
Ben deli gibi severim ama gönlün anlamaz bilmez
Ben ihaneti hoş görürüm ama başkası kolay kolay silmez
Başkasını deli gibi sevsen de benim gibi sevmez diyorum...

Özer Öztürk

Gözlerin...

Nağmeleri ile ağlayan kemanın notaları gibi
Her teline dokunuşta ağlatır gözlerin
Her bakışında teline dokunan yayı gibi
Üzerimi çizer bin bir nağme çıkarır o gözlerin...

Mızrabı elinde idi durmadan vurdu
Ne türküler yaktı nelerden dem vurdu
Ara sıra bam teli ile akordumu bozdu
Türkülere çalınan Saz gibiydi o gözlerin...

Bazen makamdan girdi nihavent hicaz
Dizlerimden başladı elimi titretti çalınca biraz
Üstten aşağıya bakışın gibi sıralı telli bir saz
İçimi bir hoş eden Kanun gibiydi o gözlerin...

Nefes keser bazen yakar eli ateşi
El değmemiş sazlıklarda ancak bulunur eşi
Dudağımı koyduğum baş pare gibi dişi
İlahi ses çıkaran Ney gibiydi o gözlerin...

Her çalmanın da sevgili her sesinde yar var
Üfleyince gözünden gönlüme su gibi durmaz akar
Bazen acıklı bazen hüzünlü bazen de efkar
Durmaz basar içimi Mey gibi idi o gözlerin...

İşte yine başa döndük yine konumuz gözlerin
Kime yataklık ediyor benim olan o kuş tüyü dizlerin
Sana bunca efkarla ve aşkla seni anlatan sözlerin
Enstrümanı beni sana aşık eden o gözlerin...

Özer Öztürk

Hümeýra...

Senin yüzüne bakacak yüzüm yok sanma
Senin kadar benim yüzümde Hümeýra
Kaşlarını çatıp bakman adeta bir fırtına
Rahat ol dalgalı denizler süt liman geldi Hümeýra...

Şevdan damarlarımda coştu şaha kalktı
İsminden yola çıktım oda yüzün gibi tertemiz aktı
Kalbim hasretinden kasvetli sancılar çekti
Bu acıları çekmek bana zor geldi Hümeýra...

Rahmetini esirgeme bu garip kuldan
Kaç kere geri döndüm çıktığım yoldan
Saçlarının sırma sırma uzandığı omuzdan
Başka yer bana taş geldi Hümeýra...

İstersen sana uzanan elimden sıkıca tut
Sana verecek ömrümden ömür iste veyahut
Yokluğunda toprağa gömüldüğüm tahta tabut
Sıkar beni dayanamam dar geldi Hümeýra...

Koca bir yılda bir kez olsa da seni görmem
O an da ne söylerim nasıl davranırım bilmem
Senden ayrı geçen günlerde çektiğim matem
Matemden öte yas geldi Hümeýra...

Özer Öztürk

İstemiyorsan...

Gecenin bir yarısı yalvarmak için kapına
Gelmem eğer istemiyorsan
Gururumu sana olan aşkımın yanına
Koymam eğer istemiyorsan...

Ayyaş gibi gezerim eksik olmaz benim belam
Kim ne yaptı diye sorsalar bahsetmem tek kelam
Yılda bir kez de olsa yolda görünce selam
Vermem eğer istemiyorsan...

Bitmedi bir türlü başkaları ile kıyasın
Gönlüm şimdi omzunu kime dayasın
Cesaret edipte telefonda nasılsın
Sormam eğer istemiyorsan...

Yokluğunda çektiğim azap ile işkence
Ne gündüz rahat bırakır nede bir gece
Değil satırlar artık senle ilgili tek hece
Yazmam eğer istemiyorsan...

Sefilden beterim şimdi aşkının uğruna
Nasıl muhtacım bilsen o sımsıcak bağrına
Ne kadar da istesem girmek koynuna
Düşünmem eğer istemiyorsan...

Unutmak mümkün mü o çılgınlıklarını
Hatırlar mısın sakarlığımın kırıldığı bardaklarını
Böyle güzel günler hatıralar ile kulaklarını
Çınlatmam eğer istemiyorsan...

Sevdandı dolaşan delice damarlarımda
Çölde su gibiydin kurak sahralarımda
Şeni bundan sonra her gece rüyalarımda
Görmem eğer istemiyorsan...

Özer Öztürk

Kabul et...

Defalarca inkar etsen yok desende
Bakışların seni ele veriyor artık kabul et
Sen böyle gizli gizli içten içe sevsen de
Aşk dört bir yanını sarıyor artık kabul et...

Kalbinin etrafına koca taşlar ile surlar örüldü
Böyle direniş ne bu zamanda ne de tarihte görüldü
Söyleyemediğin her kelime içinde tetik düşürdü
Son kalende düşüyor artık kabul et...

Açılsın artık gönlünün altın kaplı haremi
Öncedendi haramı üstün kılan mahremi
Ellerimle süreceğim şifa merhemi
Yüreğini iyileştirecek artık kabul et...

İlkbahar gibi durmaz coşar çiçekler bağında
Heba etme kendini bu aşk dolu çağında
Ne kadar bak tırsan da çıkan benimdir falında
Kalbi kabarık olan aşktır artık kabul et...

Çok fırtına atlatır sonunda kıyıya yelken açar
Yağmurdan kasırgadan yorulur elbet bir gün kaçar
Sen gelince afetlerden sonra güneşler açar
Sığınacak limanın benim artık kabul et...

Özer Öztürk

Kavuşacaktık ya...

Bir aşkın; Kırlar da gönlünce uçması gerekirken bir kavanoz içinde mahsur kalmış kelebek misali çırpınışının hikayesi bu...

Bir aşkın; Uçsuz bucaksız denizlerde yüzmesi gerekirken küçük bir fanusun içinde kaderine terkedilen bir balık misali ümitsizliğinin hikayesi bu...

Bir aşkın; Pınarlardan akan berrak ve saf suların kana kana içilmesi gerekirken kendini göllerde bir damla suya muhtaç bırakmasının hikayesi bu...

Bir aşkın; Masum bir çocuğun parklarda oynaması gerekirken eve hapsedilip pencereden oynayan çocukları izlemesinin hikayesi bu...

Bir aşkın; Mutluluk için yasakları çiğneyip ezmesi gerekirken tellerin ardından bakmayı tercih etmesinin hikayesi bu...

Şimdi ben sana kavuşacaktım ya yada sen bana...

Ya o kelebek senin kalbinden ya da benim kalbimden kopup uçsuz bucaksız kırlara doğru özgürce uçacaktı...

Şimdi ben sana kavuşacaktım ya yada sen bana...

Ya o balık senin kalbinden ya da benim kalbimden kopup engin denizler de özgürce yüzecekti...

Şimdi ben sana kavuşacaktım ya yada sen bana...

Ya sen aşk pınarından içecektin kana kana ya da ben içecektim doyasıya...

Şimdi ben sana kavuşacaktım ya yada sen bana...

Ya sen heyecanla koşacaktın kaydırağa yada ben yer kapmak için hızlıca salıncağa

Şimdi ben sana kavuşacaktım ya yada sen bana...

Ya sen basacaktın acımadan yasakların üzerine ya da ben telleri yıkıp geçecektim...

Hani biz kavuşacaktık ya birbirimize,
Hani sarılacaktık ya özlemlerle hasretle
Birbirimize bakıp aşk dolu gözlerle
Ben sana kavuşacaktım,ya da sen bana...

Hani biz kavuşacaktık ya birbirimize
Yıldızlar kor olup düşecekti sinemize
Dudaklarımız bir alev ile dokunacaktı birbirine
Ben sana kavuşacaktım,ya da sen bana...

Gözlerinin karşısında susan dilim
Titreye titreye sana uzanan elim
Aslında senin yanın benim yerim
Ben sana kavuşacaktım,ya da sen bana...

ALLAH BENİ AFFETSİN,SENİ SEVİYORUM..!

Özer Öztürk

Kıskansın...

Sen istediğin kadar kabul etme yok de
Başımı döndüren sarhoş eden kadehteki şarapsın
Boşuna sorma kendine,ben bu muyum diye
Gül daha güzel olmalı ki ancak o zaman seni kıskansın...

Her sorana anlattım kul eyledi saltanat sürdürü diye
Boşuna aldanmayın kanmayın yar olmaz hayal diye
Zor gelir paylaşamam seni her hangi bir kul ile
Bilmesin kimse maharetini,uzaktan baksın da kıskansın...

Bülbül seni görünce artık ötemez sesi kesilir
Sen yürüyünce bahçede ki çiçekler hizaya dizilir
Attığın adımın sesi metrelerce uzaktan duyulur
Nazlı nazlı esen rüzgar dursun! ! dursun da seni kıskansın...

Yağmurdan sonra bakarsan gök kuşağı olursun
Senin bakışın yağmur ve güneş ile yoğrulsun
Rahmet olsun yağsın da toprak ta durulsun
Durma yürü bir şöyle de bereketi kaçan toprak kıskansın...

Gerek yok uğruna Ferhat olup dağları delmeye
Gerek yok çöllerde yalandan yere kavrulup ölmeye
Sen şöyle bir dokunda eceli yaşat sevdiğine
Azrail görsün! ! sende ki yüceliği kıskansın...

Aşk derim sana ama korkarım gelmene nazara
Bile bile vursan da diyemem söylerim kazara
Sakinirim sana bir tek kelime yazacak yazara
Kim olduğunu söylemem sende ki ilhamı kıskansın...

Gördün mü bak neler ettin bu aşığa
Laf geçiremez oldu gözlerinden akan yağışa
Dudağından gelecek küçücük bir bağışa
Nasıl yalvardığımı görsün dilenciler kıskansın...

Özer Öztürk

Ne Fayda...

Gün geçmiyor ki hasretin yüreğimde bir yara daha açsın
Ne yapmalı sence? Söyle hangi gidilemez yolları aşsın
Gözlerine mahkum olmamak için köşe bucak mı kaçsın
Bilmiyorum ki gönül kaçınıcı sensiz yılında hangi ayda
Lokman hekim de gelse bu çaresiz yaraya ne fayda...

İsyandan öte sanma sakın,ince bir haykırıştır sitemim
Ne zaman beyaza bürünür karalar bağladığım matemim
Her geçen gün artıyor kalbimde aşkımla birlikte kıdemin
Senin de birazcık emeğin vardı aşk denilen bu payda
Solmuşları koparıp gönlünü gül bahçesine çevirsem ne fayda...

Sen görmemişsin deliden öte adam gibi seven birini
Hiç sildin mi aşkınla sana koşanın sırlıslıkam terini
Hayır mı? O zaman celladım ol durma çek bu aşkın ipini
Uğrunda dalımdan dökülen yaprakları teker teker sayda
Saymakla bitirebilir misin yardım etsem ne fayda...

O kadar alışmışsın ki benden sonrası biraz yavan gelir
Ukala de bana istersen küfür et bağır çağır hatta delir
Ben sensiz dibini görmüşüm hasretinin inan ki vız gelir
Bir gün mutlaka aklına geleceğim karıştırdığın çayda
Ne kadar atarsan at şekeri bendim ama ne fayda...

Kim bilir şu anda bana nasıl da kızılıyorsun
Yazdığım onlarca şiiri bir çırpıda ateşe veriyorsun
Yapma sevgilim inan günahıma giriyorsun
Böyle sevda nerede görülmüş söyle hangi çağda
Mecnundan beter olup çöllere düşsem de ne fayda...

Özer Öztürk

Nurdan...

Bu kaçınıcı beni yerle bir edişin
Bu kaçınıcı galip çıkışın Nurdan...
Ker beladan beter idi gidişin
Dönüşün ne zaman söyle Nurdan...

Sana olan aşkın karşılığı sende bu mu?
Nasil fırsata çevirdin bu durumu
Rihteri şaşirtan ölçü ile yıktığın yeri
Bir ara yoklar mısın söyle Nurdan...

Gözlerine yazdığım onlarca satırı
Hiç mi yoktu sende küçücük bir hatırı
Beni gömdüğün içimde ki yatırı
Ziyaret etmez misin söyle Nurdan...

Sen şevkle sevinçle hayatı yaşarken
Bana güllerden denk gelen sadece diken
Bendim bu kadar acıyı sineye çeken
Acımı paylaşmaz mısın söyle Nurdan...

Kalbinde elbet belli bir gücü var
Sığmıyor artık inan kalıbı yeri dar
Hep yek geldi hep tek attığı zar
Düşüş gelir mi söyle Nurdan...

Bilseydin alevle içimde yanan koru
Allah'ım sen beni bir çılgınlıktan koru
Sevdiğine dokunamamanın zoru
Nedir bilir misin söyle Nurdan...

Senden başka görmez sanma ki ağma
Beni perişan etti içimde ki son yağma
Artık şimşek ile dolu olup başıma yağma
İstesem baharım olur musun söyle Nurdan...

Seni görmek belki çok ama çok yakın
Lütfen beni görünce doğal halini takın
Aman ha! ! bana sarılmayı ihmal etme sakın
Rica etsem beni öper misin söyle Nurdan...

Özer Öztürk

O kadınsın...

Ellerim ellerini sımsıkı tutacak kadar
Toprakla su gibi hasretle buluşacak kadar
Sana aşk dolu gözlerle bakacak kadar
Beni Leyla gibi kendine bağlayansın
Sen uğruna çöllere düşülecek kadınsın...

Sancılı bulutlarla Nisan yağmurları yağarken
Dur bekle gitme henüz daha çok erken
Nemli saçlarını gül yüzüne doğru salarken
Kapa şemsiyeni ruhumuz bereket ile ıslansın
Sen uğruna sırlıklam olunacak kadınsın...

Gözlerim kapansa da uykusuzluktan
Meşk olurum yüzünde ki kusursuzluktan
Göğsüne mi omzuna mı yaslansam kararsızlıktan
Huzuru çiçek bahçesi bağrında barındıransın
Sen uğruna uykularımın feda olacağı kadınsın...

Mal mülk ile ölçülemez senin değerini
Sol tarafında taşırırsın pırlantadır yüreğinin
Karşımda duran avunduğum tek resmin
Bırak öylece olduğu yerde kalsın
Sen her gece şerefine içilecek kadınsın...

İbadetimi kaç vakit olsun sayısını sen belirle
İlahım sensin dün de yarında bugün de
Yalvardığım her baş koyduğum secde de
Günahımla beni cehennemimde yakansın
Sen İlah seçilip tapılacak kadınsın...

Özer Öztürk

Öyle Böyle Değil...

Gecenin en karanlık olduğu andır güneşin habercisi
Her gecenin sabahında sığındığım sabır öyle böyle değil...
Gözlerinle kalbime vurduğun her ayrılık pençesi
Her gidişinin kahrında yetim kaldığım an öyle böyle değil...

Kara kış yoklarken acımadan sensiz gönül bahçemi
Ne gül kaldı ne papatya Ocak ayazı vurdu krizantemi
Hişmiyle yıkıp geçti emretti senden vazgeçmemi
Güneşimdin, direncimdin başkaldırışımın öyle böyle değil...

Besmele çektikten sonra yediğim ekmek içtiğim suyumsun
Gözümden sakındığım alnıma yazılan namusumsun
Umurumda mı sanki kim neyi duyarsa duysun
Nelerden vazgeçtiğimi bilsen öyle böyle değil...

Ne verebilirim ki uğruna şu basit canımdan başka
İlk kez böyleyim ellerimde kelepçe ile teslim oldum aşka
Müebbet cezan ile feryadım yükselince arşa
Sayılı gün bile değil sensizliğim öyle böyle değil...

Sensizlik o kadar derin öylesine uçsuz bucaksız
Fırtına da savrulan bir gemi gibiyim öylesine limansız
Karaya ulaşmak için mücadelem öylesine amansız
Yönümü kaybettiğim deniz Derya öyle böyle değil

Özer Öztürk

Sahi...

Böyle yakmazdı hüzünlü parçalar
Makamlar notalar her gece darmadağınlar
Hasretin acımadan içimi yağmalar
Nasıl böyle sevdanın dibine vurdum
Sahi ben hangi ara sana bu kadar aşık oldum...

Nasıl karıldı sevda ile bu aşkın harcı
Ne zaman başına koyuldu gönlümün tacı
Etrafında döndüğüm bilmem ki bu kaç
Seni Kabe eyledim tavaf ettim durdum
Sahi ben hangi ara sana bu kadar aşık oldum...

Saygı duydum düşüncene değerlerine
Seni hiçbir zaman katmadım diğerlerine
Son sigaram ile inince duman ciğerlerime
İnceden efkarımı dağıtır diye umdum
Sahi ben hangi ara sana bu kadar aşık oldum...

Senden sonra değiştiğim gün gibi aşık
Ne zararını düşündüm nede ettiğim kar
Gönlümün dağlarında yağarken tipiyle kar
Yokluğunda buz kestim üşüdüm dondum
Sahi ben hangi ara sana bu kadar aşık oldum...

Dualarımda yalvardım bir kez daha göreyim
Kor gibi dudaklarından bir kez daha öpeyim
Seni bulmam imkansız söyle kime gideyim
Hısmıma yüz kızarttım seni sordum durdum
Sahi ben hangi ara sana bu kadar aşık oldum...

Böyle her gün avareyim böyle her gün sarhoş
Artık sensiz hayat anlamsız sensiz hayat boş
Gel de beraber vuralım kadehleri lütfen sende coş
Meyhane ile evin arasında mekik dokudum durdum
Sahi ben hangi ara sana bu kadar aşık oldum...

Sen yokken anlamı kalmadı takvimin ve saatin
Çağıracağım ama bilmem ki ne zaman eşref saatin
Bekliyorum kapımı çalacağın gün ve saatin
Çalacağı vakti sabır ile gelişine kurdum
Sahi ben hangi ara sana bu kadar aşık oldum...

Özer Öztürk

Seçim senin...

Elma değil ki bu kalbinde iki yarısı olsun
Ya bir tarafa gider ya da diğer tarafa
Zor değil ki bilmece ya da muamma olsun
Seçmezsen ya meçhule gidersin ya da çaresizce arafa...

Yalnızken sayfa sayfa çevir gönül defterini
Sana hangisi uygun hangisi gençleştirir o tenini
Hangisi sıkı sıkı tutar hangisi bırakmaz ise elini
Seçimini yap seni sınımsız tutan tarafa...

Hangisi korursa seni bıkmadan günahattan şerden
Hangisi korkmuyorsa deli gibi yandığı ateşten
Senin yokluğunda mahrum kaldığı güneşten
Seçimini yap karanlıkta kalan tarafa...

Biri her gece keyiften diğeri kahrından içiyorsa
Biri serseri vari takılıp diğeri Mecnun gibi geziyorsa
Birinde kahkahadan diğeri hasretten yaş akıyorsa
Seçimini yap gözünden hasretinle akan tarafa....

İkisinin de hayatında varsa koca bir engel
Hadi buradan yak bilmece kolay değil sanki çengel
Hangisinin yüreği aşkınla olmuşsa mangal
Seçimini yap kor ile yanan tarafa...

Hayatı orada burada dalga dümense
Yolda bile durmaz arkadaşısı ile el ense
Bazen de bir iki söz söyler karşı taraf yerse
Seçimini yap gönülden söz yazan tarafa...

İşte böyledir hayat seçim yapmak zorunda bırakır
Birisini som altın gibi parlatır diğeri içeriğin de bakır
Biri deli tay gibi coşar diğeri yük taşıyan katır
Seçimini yap seni kısarak yerine koyan tarafa...

Özer Öztürk

Sen Gelene Kadar...

Yine sensiz hasretli bir Őiire baŐladım adınla
Saçlarının sırması ile tepeden tırnağa kadar
Gecenin bir yarısı seni anlatan tadınla
Son satırlara mecalim kalır mı sen gelene kadar...

Ne yapsam da bu karanlık geceden kurtulsam
Bu gece de Őişeyi yine senin Şerefine açsam
Güzelliğini kağıda yazarken yine dibine mi vursam
Kadehte boğulur muyum sen gelene kadar...

Bilsen ne kahırlı satırlar geldi elimin tersine
Sen yokken azimle çalıştım kaldığım dersime
Her kelime de volkan olup dűŐsen de sineme
Kűle döner miyim sen gelene kadar...

Sen her ne kadar yasak bu aŐkta desen
Satırlarım aşkının nakŐı ile olmuŐtu desen
Bana son cűmlen kulaklarımda ``delisin sen``
Aklıma mukayyet olabilir miyim sen gelene kadar...

Şöyle sor bakalım solunda taŐıdıđına bir soru
Ben mi yoksa başkası mı bilir içinde ki koru
Kaçınıcı satırdı unuttum sabahın körüne doğru
İçim geçer mi acaba sen gelene kadar...

Özer Öztürk

Senden yok başka...

Günleridir yollardayım günlerdir virane
Belki bulurum sandım ama senden yok başka
Bin bir hikaye dinledim bin bir terane
İçlerinde solurum sandım ama senden yok başka...

Toroslardan kopan çığ gibi idi bakışın
Kalp krizi geçirtir bir anda karşıma çıkışın
Hele o narin ellerinle sigarayı yakışın
Öyle yakar sandım ama senden yok başka...

Tanımasam melek sanacağım yada bir huri
Acemi sanmıştım usta çıktı sevdanın piri
Ben ondan eksik etmem güzel söz ile şiiri
Yazarım sandım ama senden yok başka...

Bedeli ne ise ödemeye hazırım dedim
Sen yokken zehri katık yapıp yedim
Durmada üst üste gece gündüz içtim
Sarhoş eder sandım ama senden yok başka...

Teselliyi bulurum diye aradım başka kollarda
Günahın şerit çizdiği karanlık yollarda
Gel gel diye çağırın sihirli dudaklarda
Büyüler diye sandım ama senden yok başka...

Dostlar sağolsun hepsi teselli fakiri
Yüzümde günlerdir sokakta olmanın kırı
Elinde ki mendil ile alnımda ki teri
Siler sandım ama senden yok başka...

Özer Öztürk

Seni uğurlarken...

Her defasında bağrımaya taş
Bastım seni uğurlarken
Görmedin ama arkandan yaş
Döktüm seni uğurlarken...

Bir kez yüzüm gülmedi bahtımdan
Derbeder oldum aşk ile kahrımdan
El sallayıp bir umut ile arkandan
Baktım seni uğurlarken...

Elimde olsa izin mi verirdim gitmene
Beni böyle amansızca karanlığa itmene
Bir kez daha görmek için gelmene
Muhtacım seni uğurlarken...

Her gitmeden sonra kapım sana açık
Senden istediğim beni düşün birazcık
Kimisi deli dedi kimi bunak kimisi de kaçık
Aklımı yitirdim seni uğurlarken...

Rüzgar ile yağmurun buluşmasıdır Nisan
Son kez olsun dönüp de arkasına bakar insan
Neyleyeyim bu şehri eğer içinde sen yoksan
Nisan yağmuru ile sırlı sıklamdım seni uğurlarken...

Özer Öztürk

Sensizlik...

Tarifi yok sözlerle anlatılamaz
Susuzluk gibi yakar kavurur sensizlik
Sana karşı zaafımı yalanlayamaz
Gerçeği hayali ayırt ettiremez sensizlik...

Seni her gördüğümde yaramı deşip
Her gitmeden sonra peşine düşüp
Toz toprak demeden yolları aşip
Arkasından sürükler sensizlik...

Konuş lütfen karşımda susup durma
Susup ta hem kendini hem de beni yorma
Dudaklarına yaklaşınca ne yapıyorsun! ! diye sorma
Bana delice şeyler yaptırtır sensizlik...

Belki bir gün karşılaşırız bir ihtimal
Seni bundan sonra görmem zor ihtimal
Belki de bu tenlerin buluşmasına yok ihtimal
İşte böyle karamsar eder sensizlik...

Sensizlik işte böyle delice şeyler yazdırtır
Gerçeği varken hayallere daldırtır
Gece vakti acımaz uykudan kaldırtır
Uykularımı delik deşik eder sensizlik...

Özer Öztürk

Sildin beni...

Gözlerin seviyorum dedi sözlerin ayrılık
Kaderim elindeydi ne yazdın ne de sildin beni
Ben zor bir muamma idim düşün birazcık
Bazen bildin bazen de bilmezden geldin beni...

Gözlerinin içine bakıp ta anlatmaya çalıştım
Anlatayım derken böyle şiirlere bulaştım
Beni fark edersin diye aylarca peşinde dolaştım
Bazen gördün bazen de görmezden geldin beni...

Bensem aşkının bu dünyada ki kanıtı
Gel de bir bak içimde ki aşk denilen anıtı
Dudaklarından aylardır beklediğim yanıtı
Bazen verdin bazen de cevapsız bıraktın beni...

Sevdanı gözlerinde durduğu gibi durur sandım
Yolu mu bulamadan sokak ortasında sızdım kaldım
Sürüm sürüm süründüm diz çöküp yalvardım
Bazen ayılttın bazen de kör kütük ettin beni...

Deli rüzgar gibi hiç bir zaman amaçsız esmedim
Selamı sabahı senden bir kez olsun kesmedim
Gönlün açıldı ama ben yine de izin istedim
Ne davet ettin ne de geri çevirdin beni...

Teselliyi arasam da yine senin yanında
Belki de bendim dolaşan damarlarında
Sensizliğe sarıldığım uçurum kenarında
Bazen tuttun bazen de bıraktın beni...

Daha ne yazılır ki güzelliğine satırlar yetmez
Belki de seni benim sevdiğim gibi başkası sevmez
Uğruna neler yazarım ama başkası kelime yazmaz
Bazen şair bazen de şairden beter ettin beni...

Özer Öztürk

Suçlama artık...

Neydi her defasında yüzüme vurman
Neydi ısıtıp ısıtıp önüme sunman
Deli gibi sinirinden saçlarını yolman
Öfkeyle çaresizliği yaptırdı katık
Ne olur beni geçmişim ile suçlama artık...

Her defasın da sana yaklaştım açık yürekle
Karşımda sanki ordu vardı topla tüfekle
Bazen de elinde kazma kürekle
Kalbim ile dayak atmandan inan artık bıktık
Ne olur beni geçmişim ile suçlama artık

Mazi kapanmıştır artık sorma sorgu sual
Bir kez sormadın nedir derdin nedir bu hal
Belki de bir türlü düşünemediğin ölümcül ihmal
Çıkılmaz bir yola sevk etti beraber çamura battık
Ne olur beni geçmişim ile suçlama artık...

Saygım olmasa nerede olurdu kim bilir
Kadrimi kıymetimi sen bilmesen de başkası bilir
Sende büyü var sende başka bir hal belki de sihir
Gerçek ile hayal alemini birbirine kattık
Ne olur beni geçmişim ile suçlama artık...

Kalkıp ben aşığım çok seviyorum diyemem
Kalkıp bana mücade ben gidiyorum diyemem
Ama ne olursa olsun bilmesen de onu silemem
Senle beraber tek bir yastığa baş koyduk yattık
Ne olur beni geçmişim ile suçlama artık

Özer Öztürk

Suçlusu benim...

Beni istediğin kadar suçla mühim değil
Tüm bu olanların sebebi benim
Beni yerden yere vurdu ama elimde değil
Bu yasak aşkın tek suçlusu benim...

Suçlu kim diye sorma! ! arama bir zanlı
Görmüyor musun ellerim sana olan aşkım ile kanlı
Hiç adil karar veremedi hep muhtaçtı hep yanlı
Bu adaletsiz seçimin tek suçlusu benim...

Senin kabahatin yoktu her şey bende başladı
Gönlüm zor olanı seçti, senle aşkını aşıladı
Bir sevda için her gün bağırını taşıladı
Çektiğim acıların tek suçlusu benim...

Ben hep senle doldurdum bir yanıma
Senden ayrı koymadım tek bir anımı
Ayrılığın habercisi delice çalan çanıma
Durduramadım suçlusu benim...

Korkarım bu aşkı satırlarla sana dökerken
Zalim felek durmadan başıma çorap örerken
Sende arkana bile bakmadan dönüp giderken
Seviyorum diye seslenemedim suçlusu benim...

Özer Öztürk

Umrunda mı?

Yine sarıldım sen yokken kaleme ve kağıda
Bastıramadım yenik düştüm içimde ki ağıda
Heba oldu şu ömrümün gençlik çağı da
Kalbim bu kadar aciz bu kadar saf mı?
Uğruna harcanan bir ömür senin umrunda mı?

Dedim ya durmadı gönül illa bir şeyler yazacak
Hayallerinde kurduğu seni yine kendine ait sanacak
Gelgeç yolcu değil izin ver bu gece gönül evinde kalacak
Bu gece kenara koyacak derdi kederi gamı...
Gece ayazında sokaklardayım senin umrunda mı?

Al yanına,al da bu azaptan kurtar beni
Sev sarıl öp içimde kopan fırtınadan durult beni
Bir kez olsun o tel tel saçlarında uyut beni
Yine içimde sancılı bitmeyen bir günün batımı
Söyle bu ricam ve yalvaram senin umrunda mı?

Ne kadar oldu böyle sana aşık,sana mahkum olalı
Ne kadar oldu kendimi kandırıp vazgeçerim sanalı
Şeni hiç düşünmeden kalbimin tahtına koydum koyalı
İçimde ebedisin olmayacak her hangi bir süreaşımı
Seni her gün içimde yaşatmışım senin umrunda mı?

Özer Öztürk

Unutabilir misin..?

Aşk naralarını bir kenara bıraksam
Sözlerim bitse gözlerine bakarak öylece kalsam
Bu gece hasretten yana ne varsa kenara koysam
Öylece beni oracıkta bırakıp gidebilir misin...
Söyle adını Hasret koyduğum beni unutabilir misin?

Ne bir söz ile kessem anlattıklarını
Ne de söylerim kabuslar ile yaşattıklarını
Acımadan kalbimde etrafa saçtıklarını
Geri gelip tekrar toplayabilir misin...
Söyle adını Sevda koyduğum beni unutabilir misin?

Yüreğim umuda kanat çırpan bir serçe gibi konsa ellerine
İnan tertemiz sevdamdan başka bir şey koyamam ellerine
Yavaşça titreyerek sana doğru uzanan ellerime
Sevdamın karşılığını düşünmeden koyabilir misin...
Söyle adını Aşk koyduğum beni unutabilir misin?

Kıyamam saçının tek teline ki o kadar değerli
Bakışın desen içine alır beni kaybolurum o denli sihirli
Sevdan öyle kutsal ki kalbimde saklı ve mühürlü
Beni sır olarak kalbinde saklayabilir misin...
Söyle adını imkansız koyduğum beni unutabilir misin?

Özer Öztürk

Unuturum...

Hadi en kara zindanlara at beni istersen
Kör karanlıklarda ebedi mahkum et beni istersen
Bitmedi hiç ümidim sende bir gün sevmeyi denersen
Diyerek kendimi masallarla avuturum
Böyle giderse seni değil ben kendimi unuturum...

Aşk bu muydu yani, bu muydu sevdiğini anmak
Her seferinde vazgeçtim deyip minicik bir gülüşe kanmak
Bilir misin nasıldır her gece kor alevler içinde yanmak
Sen merak etme kan ter içinde kalan bedenimi kuruturum
Böyle giderse seni değil ben kendimi unuturum...

Bu kadar mı mühimdi yordu bizi vicdan denen lanet
Yine kafam dumanlı ne olur bugün beni idare et
Sen demiştin inan ki bu sevdanın sonu felaket
Dinliyorum işte olmaz sana saygıda kusurum
Böyle giderse seni değil ben kendimi unuturum...

Bugünde peşindeyim gittiği yere kadar izinde
Bugün o vicdan denilen illet sanırım izinde
Bugün diyorum bugün ne olur uyutsan dizinde
Ellerim dahi tutmuyor bilsen ne kadar yorgunum
Dizlerinde seni değil ben kendimi unuturum...

Özer Öztürk

Yalan...

Deli gibi aşık olduğumu nereden çıkardın
Yok öyle bir şey inan ki yalan
Ben belli ederim gözümden çakardın
Aşk dolu gözlerle baktığım inan ki yalan...

Anlatacağım ama sakın olma bozum
Nasil inanırsın bunlara söyle kuzum
Bu hayatta senmişsin tadım tuzum
Çayımın şekeriymişsin inan ki yalan...

Her içime çekişte aldığım nefesin
Beni içine mahkum ettiğin kafesin
Müebbet yattığım ela tipi hapsin
İçinde çürüyormuşum inan ki yalan...

Senle başlıyormuş dudağımdaki her kelime
İsminin geçtiği o şarkıyı dolamışım dilime
Rastlamaz mı insan şöyle bir akli selime
Kulaklarını çınlattığım inan ki yalan...

Neler feda etmişim senle aşkının uğruna
Gönlüm dayanamamış gözlerinin hişmine
Yaş olup yanağımdan süzülen taşkına
Sel diyorlarmış inan ki yalan...

Her gece uykusuzmuşum gözlerim tavanda
Gündüzüm gecem rüyamdaymışsın her anda
Tanrıdan el açıp yalvardığım duamda
Tek dileğim senmişsin inan ki yalan...

Kapatamamışım gönlümde açtığın yarayı
Değişmiyormuşum sana köşkler ile sarayı
Meyhane teselli ediyormuş bu bahtı karayı
Sevdandan her gece içtiğim inan ki yalan...

Duydukların karşısında dönmüştün şaşkına
Kim uyduruyor bunları söyle Allah aşkına
Sevseydim inan bir yerden çıkardım karşına
Böyle her yerde seni aradığım inan ki yalan...

Yalan diyorum ama sen bunlara inanma sakın
Sana tek bir toz konduracağımı sanma sakın
Sensiz bir saniyem geçmez unutma sakın
Sana aşık olmadığım inan ki yalan yalan yalan...

Özer Öztürk

Yoncam...

Mutluluk nedir...Belki bir tutam, belki bir dizi
Gözlerinden hayat buldu ektiğim tohum filizi
Silinmiyor kalbimde ki aşkının parmak izi
Ne oldu neden terk ettin söyle goncam
Sendin kalbime aşkı sunan dört yapraklı Yoncam...

Zor muydu yürek denen yerde beni saklamak
Zor muydu yasak olan aşkımızı bir çırpı da aklamak
Zor mu geldi her saniye kulağında çınlamak
Ne oldu neden terk ettin söyle goncam
Sendin mahremimde gizli dört yapraklı Yoncam...

Her gün seni o köşe başında kolladım
Ne kadar sevenim varsa gidin dedim gönderdim yolladım
Sen farkında değildin ama ben bildiğin ateşle oynadım
Ne oldu neden terk ettin söyle goncam
Sendin ateşten gömlek misali dört yapraklı Yoncam...

Ne kimseye bir borcum var ne de tek bir minnetim
Kalp gözüm de şaha kalktı aşk denen emanetim
"İstemiyorum seni" kelimendi kıyametten beter felaketim
Ne oldu neden terk ettin söyle goncam
Sendin baharımda yemyeşil açan dört yapraklı Yoncam...

Mecnundan beterim en büyük acıya ettim terfi
Öyle haldeyim ki bir selam göndersen yeter, inan kafi
Derdimi anlatmaya kalemi yetmedi... Şaşkın halde Safi
Ne oldu neden terk ettin söyle goncam
Sendin şiirlerimde açan dört yapraklı Yoncam...

Özer Öztürk